

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 14-06-2018 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Porada-Łaska

Protokolant: st. sekr. sąd. Edyta Grześ

po rozpoznaniu w dniu 14-06-2018 r. w Kaliszu

na rozprawie sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko J. Z.

o zapłatę 3 907,48 zł

1. zasądza od pozwanego J. Z. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 3.907,48 zł (trzy tysiące dziewięćset siedem złotych 48/100) z odsetkami odpowiednio:

a. od kwoty 3.702,33 zł – z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu

lombardowego Narodowego Banku Polskiego naliczanymi od dnia 10 listopada 2017r. do dnia zapłaty, z tym zastrzeżeniem, że wysokość tych odsetek nie może przekraczać odsetek maksymalnych za opóźnienie

b. od kwoty 151,93 zł – z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 6 grudnia 2017r. do dnia zapłaty,

c. od kwoty 45,07 zł – z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 6 grudnia 2017r. do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 121,92 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Katarzyna Porada-Łaska

Sygn. akt: I C 545/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanego J. Z. kwoty 3.907,48 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 3.702,33 zł począwszy od dnia 10.11.2017r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 151,93 zł i od kwoty 45,07 zł począwszy od dnia wniesienia pozwu. Nadto powód domagał się zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lubinie wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania do tutejszego Sądu.

Pozwany J. Z. nie kwestionował roszczenia powoda ani co do zasady, ani co do wysokości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13.08.2014r. powód zawarł z pozwanym umowę kredytu ratalnego o numerze (...) na kwotę 5.225,53 zł na okres 48 miesięcy. Roczna stopa oprocentowania miała być zmienna, a na dzień zawarcia umowy wynosiła 9,90 %. Kredytobiorca zobowiązał się do dokonania spłat kredytu w ratach, w okresach miesięcznych do 02 dnia każdego miesiąca.

W przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu rat kredytu, brak mógł pobierać od niespłaconego w terminie kredytu podwyższone odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP obowiązującej na dzień powstania zadłużenia przeterminowanego.

W dniu 23.09.2016 r. strony zawarły aneks do przedmiotowej umowy. Ustalono w nim aktualny na tę chwilę poziom zaległości pozwanego oraz pozwany skorzystał z wydłużenia okresu kredytowania do 2.01.2019 r.

(dowód: umowa kredytu k.14-17, aneks k. 18-19)

Pozwany nie wywiązał się ze swojego zobowiązania polegającego na dokonywaniu spłat w wysokościach ustalonych w umowie. W piśmie z dnia 14.07.2017r. wezwano pozwanego do zapłaty, zaś w piśmie z 25.08.2017 r. wypowiedziano pozwanemu umowę.

(pisma z dowodami nadania k. 20-24)

Pismem z dnia 25.10.2017r. powód wezwał pozwanego do zapłaty zadłużenia wynikającego z umowy kredytu. Powód poinformował, że w przypadku braku spłaty całości należności w terminie 7 dni od dnia doręczenia pisma, powód wystąpi na drogę postępowania sądowo-egzekucyjnego.

(dowód: wezwanie k.25)

Pozwany nie uiścił powodowi kwoty 3.702,33 zł tytułem należności głównej- niespłaconego kapitału. Kwota skapitalizowanych odsetek umownych naliczonych za okres od 2.05.2017 r. do 25.10.2017 r. wg stopy procentowej 8,88 wynosi 151,93 zł, zaś odsetek za opóźnienie naliczonych za okres od dnia 2.05.2017r. do dnia 9.11.2017r. wynosi 45,07 zł; natomiast kwota opłat i prowizji wynosi 8,15 zł.

(wyciąg z ksiąg banku k.13, okoliczności niesporne)

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na załączonych do akt sprawy dokumentach, których autentyczność i prawdziwość nie była kwestionowana przez stronę przeciwną, a ich prawdziwość i rzetelność nie budziła również wątpliwości Sądu, dlatego Sąd uznał je w całości za wiarygodne. Poza tym, Sąd ustalając stan faktyczny oparł się o fakty przyznane przez pozwanego na rozprawie w dniu 14.06.2018r., albowiem ich przyznanie nie budziło wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód wywodził swoje żądanie z umowy kredytu zawartej z pozwanym w dniu 13.08.2014r. oraz aneksu z 23.09.2016 r.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 1988 ze zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych

terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. W przedmiotowej sprawie pozwany zawarł w dniu 29 sierpnia 2014 r. z poprzednikiem prawnym powoda umowę kredytu gotówkowego przeznaczonego częściowo na spłatę zobowiązań finansowych, która to umowa określała obowiązki kredytobiorcy.

Stosownie do dyspozycji art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (tj.2016. (...) ze zm.) przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. W świetle art. 3 ust. 2 pkt 1 cytowanej ustawy, za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki. Umowa o kredyt konsumencki powinna być zawarta w formie pisemnej, chyba że odrębne przepisy przewidują inną szczególną formę. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy jest zobowiązany niezwłocznie doręczyć umowę konsumentowi. Umowa powinna być sformułowana w sposób jednoznaczny i zrozumiały (art. 29 ustawy o kredycie konsumenckim).

W przedmiotowej sprawie doszło do zawarcia pomiędzy stronami umowy kredytu w rozumieniu ustawy o kredycie konsumenckim. Pozwany nie wywiązał się jednak z obowiązku terminowej spłaty rat zgodnie z zaciągniętym zobowiązaniem, na dzień orzekania pozwanemu pozostała do zapłaty kwota łączna 3.907,48 zł, w tym kwota 3.702,33 zł tytułem niespłaconego kapitału oraz kwoty 151,93 zł i 45,07 zł skapitalizowanych odsetek. Kwota skapitalizowanych odsetek umownych naliczonych za okres od 2.05.2017 r. do 25.10.2017 r. wg stopy procentowej 8,88 wynosi 151,93 zł, zaś odsetek za opóźnienie naliczonych za okres od dnia 2.05.2017r. do dnia 9.11.2017r. wynosi 45,07 zł. Nadto pozwany zobowiązany jest, zgodnie z umową, do zapłaty opłat i prowizji w wysokości 8,15 zł.

Pozwany przyznał wszystkie podnoszone przez stronę przeciwną okoliczności, stąd Sąd uznał te okoliczności za przyznane w rozumieniu art. 229 k.p.c., bowiem ich przyznanie nie budziło wątpliwości Sądu.

Poza tym, pozwany nie kwestionował również roszczenia odsetkowego powoda, który domagał się zasądzenia odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonych od kwoty 3.702,33 zł począwszy od dnia 10.11.2017r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych do kwoty 151,93 zł i od 45,07 zł począwszy od dnia wniesienia pozwu tj. 6.12.2017r.

Zważywszy na powyższe, na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji orzeczenia.

O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c., w myśl którego, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powód domagał się zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu.

O kosztach orzeczono w punkcie II wyroku w oparciu w przepisy art. 98 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. wyrażające zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony /koszty procesu/.

Kierując się powyższą zasadą, Sąd orzekł o zasądzeniu od pozwanego na rzecz powoda jako wygrywającego niniejszy proces kwotę 121,92 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, które obejmowały opłatę sądową od pozwu 100 zł oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, a także 4,92 zł tytułem kosztów uwierzytelnienia notarialnego dokumentów dołączonych do pozwu.

SSR Katarzyna Porada-Łaska